

Oikeustapauskokoelma

Asia C-365/15

**Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen
vastaan
Hauptzollamt Bielefeld**

(Finanzgericht Düsseldorfin esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Ennakkoratkaisupyyntö – Tulliliitto ja yhteinen tullitariffi – Tuontitullien palauttaminen – Asetus (ETY) N:o 2913/92 (tullikoodeksi) – 241 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäinen luettelukohta – Jäsenvaltion velvollisuus säätää, että viivästyskorkoa on maksettava, vaikka kansallisissa tuomioistuimissa ei nosteta kannetta

Tiivistelmä – Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 18.1.2017

Euroopan unionin omat varat — Tuonti- tai vientitullien palauttaminen tai peruuttaminen — Pätemättömässä polkumyynnitulliasetuksessa vahvistetut tuontitullit, jotka yksityinen on maksanut aiheuttomasti — Velvollisuus maksaa palautukseen oikeutetulle yksityiselle kyseisiin määriin liittyvät korot

(Neuvoston asetuksen N:o 2913/92 241 artikla)

Jos tuontitullit, mukaan lukien polkumyynnitullit, palautetaan sillä perusteella, että ne on kannettu unionin oikeuden vastaisesti – mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tutkittava –, jäsenvaltioilla on unionin oikeuteen perustuva velvollisuus maksaa palauttamiseen oikeutetuille yksityisille kyseisiin määriin liittyvät korot, jotka kertyvät siitä lukien, kun yksityinen on maksanut palautettavat tullit.

Tässä yhteydessä on huomautettava olevan totta, että tullikoodeksin 241 artiklan ensimmäisen virkkeen mukaan tulliviranomaisten ei tarvitse maksaa korkoa palauttamilleen tuonti- tai vientitulleille eikä näitä tulleja maksettaessa mahdollisesti kannetulle luottokorolle tai viivästyskorolle. Kyseisestä säännöksestä ei kuitenkaan sellaisenaan voi seurata, että pääasian kaltaisessa tilanteessa kansallisessa lainsäädännössä voitaisiin pätevästi säätää, ettei palautettaville tuontitulleille makseta korkoa kyseisten tullien maksamisesta lukien niiden palauttamiseen saakka. Sekä tullikoodeksin 241 artiklan säätämishistoriasta että asiayhteydestä, johon kyseinen säännös kuuluu, seuraa nimittäin, ettei sitä sovelleta pääasian kaltaisissa tilanteissa.

Tässä yhteydessä on muistettava myös, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan kansallisten viranomaisten asiana on ottaa huomioon seuraukset, joita kansallisissa oikeusjärjestyksissä aiheutuu polkumyynnitullien asettamisesta annetun asetuksen kumoamisesta tai pätemättömäksi julistamisesta, joista seuraisi, että kyseessä olevan asetuksen nojalla maksettujen polkumyynnitullien maksamiseen ei olisi tullikoodeksin 236 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua lainmukaista velvollisuutta ja että tulliviranomaisten olisi lähtökohtaisesti palautettava ne kyseisen säännöksen mukaisesti, jos tällaiselle palauttamiselle asetetut edellytykset, muiden muassa tullikoodeksin 236 artiklan 2 kohdassa

mainittu edellytys, täyttyvät (ks. vastaavasti tuomio 27.9.2007, Ikea Wholesale, C-351/04, EU:C:2007:547, 67 kohta ja tuomio 18.3.2010, Trubowest Handel ja Makarov v. neuvosto ja komissio, C-419/08 P, EU:C:2010:147, 25 kohta).

(ks. 24–26, 34 ja 39 kohta sekä tuomiolauselma)